

Publicerad 2009-02-12 10:58 av zinna

Nu ska du vidare min vän, ett steg närmare drömmen, men vi är alla rädda...

Mellan stormkasten

Mitt hjärta är lika tungt som snön på trädens grenar, tynger dom ned.

Min själ är lika orolig som molnen på himmelen en mulen dag.

Mina tankar är som vinden, lika flycktiga och svår fångade.

Kännsan av att stå framför ett skenande tåg,

rädslan som biter tag och förlamar all vanlig handling

och tiden som går...

Inget står stilla

förutom vi.

Drömmen att vara fri

att flyga som fågelen över dom oroliga molnen

Att kunna känna regnet, utan att gråta med det

Gå på snön med letta steg utan att trampa igenom

se tågen köra förbi utan att bli krossad av dess fart

Att fånga tanken i sin vilda flyckt

och andas i vindens stormkast.

Drömmen

om att bli fri

Men vi står här

Med hjärtan tyngda av snö

själens flycktiga dans med molnen

tankarnas vilda flyckt från vinden

och vi provar att inte bli krossade av det skenande tåget

Och vi andas, mellan stormkasten...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren zinna med Poeter.se id #26007 innehar upphovsrätten